

کنکاش مفاهیم نمادین رنگ اسب ها در شاهنامه فردوسی

آزاده ابراهیمی پورا، رقیه صدرايي^۲

۱- دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی در دانشگاه علوم و تحقیقات

۲- استادراهنما، استادیار دانشگاه علوم و تحقیقات

چکیده:

یکی از بارزترین ویژگی آثار فردوسی هنر تصویر سازیست، که به بهترین شکل ممکن در شاهنامه، اثر گرانقدر شعرپارسی به اجرا گذاشته شده است. فردوسی در وصف جنگ ها و وقایع ساری و جاری در آن، چنان ابتکاری به نمایش می گذارد که خوانندگان شاهنامه با مطالعه ابیاتش می توانند تصویری از آن چه را که مد نظر فردوسی بوده پیش چشمشان تجسم کنند. یکی از عناصر نقش حیوانات به خصوص "اسب" می باشد. "اسب" به عنوان یک دوست یا حتی یک قهرمان، همراه پهلوانان داستان های شاهنامه صاحب امتیاز و قدرت می شوند چنان چه برخی بر دیگری برتری می گیرند که این برتری در اسب رستم "رخش" کاملاً هویدا می شود و مسئله قابل تأمل دیگر اینکه پهلوانان به نام هر کدام دارای اسبی بودند که در مسیر ماجراهای صاحبانشان شاهد وقایع و به نوعی نگهبان آنها بودند "اسب" به عنوان یک دوست یا حتی یک قهرمان، همراه پهلوانان داستان های شاهنامه صاحب امتیاز و قدرت می شوند چنان چه برخی بر دیگری برتری می گیرند که این برتری در اسب رستم "رخش" کاملاً هویدا می شود و مسئله قابل تأمل دیگر اینکه پهلوانان به نام هر کدام دارای اسبی بودند که در مسیر ماجراهای صاحبانشان شاهد وقایع و به نوعی نگهبان آنها بودند. **کلیدواژه:** اسب، نام، رنگ، صفات اسب